

Körlük

– Ümit Seyhan · 18 Şubat 2015

Yalnızlığın nemlendiği tenhalarda
Küflenmeye terk edilir sahipsizlik
Her zamanlar bir başkaldırır ki
Başkalaşır alışılmışlık.

Suskunluk söz gibi bitmez
Boştur art arda akan resimler
Tiz bir susuş sağır eder
Mimikte solar gider gülüşler

Tırnak yaralı hayatlar
Kanamaz kolay kolay
Susturucu takar sancılar
Yığınla gölge taşır dar odalar

Masalların tedavülde kalmasına inat
Karışır gazellere çocukluk
İlk elma bahçesine düşer damla
Çürümeye başlar heyecana katık masumluk

Kaygıların debisi artar yarınlara
Dünlerin solmaya başlar renkleri
El dokuması halıda
Alıcı bulur sinerek,eskimişlik
Antika dükkanında

Aslına uygun düşler basılır
Satılır sokak sokak, pazar pazar
Aynalar her bakını yanıltır
Çalıntı yüzlerde,alıntı aşklar

Bağımsızlaşır asi yürekler
Kuyusundan çıkmak istemez
Önden yırtılmıştır tüm gömlekler
Feda edilen gözlerin körlüğü bitmez..